

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 80Ek/229/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119223199
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6119223199.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekúcii oprávneného: B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX K., zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o., so sídlom Martina Granca 3, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 52 262 821 proti povinnému 1): Tiki Tiki Global Investors s.r.o. v likvidácii, so sídlom Karpatské námestie 7770/10A, 831 06 Bratislava - mestská časť Rača, IČO: 44 064 918, a povinnému 2): R., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX, XXX XX K., o vymoženie 23 000,00 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Rišian, so sídlom exekútorského úradu Pivovarská 1069, 010 01 Žilina, IČO: 35 658 991, pod sp. zn. 139EX 200/19, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **n e m á** nárok na náhradu trov konania o zamietnutí sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020.

o d ô v o d n e n i e :

1. Upovedomením o zastavení exekúcie č. k. 139EX 200/19-77 zo dňa 25.05.2020 vydaným povereným súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Rišianom, upovedomil súdny exekútor oprávneného o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vedenej proti povinnému 2) z dôvodu že z osobitného predpisu vyplýva, že tu je dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko uznesením Okresného súdu Nitra, pod spis. zn. 28OdK/113/2020 bol na majetok povinného 2) L. R., K. XXX, K., nar.: XX.XX.XXXX, zast. JUDr. Peter Škrabák, advokát, Skuteckého 30, 974 01 Banská Bystrica vyhlásený konkurz.

2. Proti upovedomeniu o zastavení exekúcie podal oprávnený včas námietky, ktoré odôvodnil predovšetkým tým, že vymáhaná pohľadávka je pohľadávkou nedotknutou, ktorá nie je nijako dotknutá konkurzným konaním povinného 2).

3. Súd, konajúc vyšším súdnym úradníkom, podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku uznesením sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020 námietky oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie vydanému súdnym exekútorom zamietol, keď sa nestotožnil s tvrdením oprávneného, že si v exekučnom konaní uplatnil pohľadávku, ktorá je oddĺžením nedotknutá (§ 166c ods. 1 písm. d) ZoKR).

4. Proti uzneseniu o zamietnutí námietok podal oprávnený včas sťažnosť, ktorú odôvodnil predovšetkým tým, cit.: „podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 63/2019-59 zo dňa 19.11.2019: „Exekučná pohľadávka oprávneného je náhrada škody, ktorú povinný spôsobil svojim úmyselným konaním. Takáto pohľadávka je podľa § 166c ods. 1 písm. d) Zákona č. 7/2005 Z.z. pohľadávkou nedotknutou a je ju možné naďalej voči povinnému uplatňovať počas aj po skončení jeho konkurzného konania. Pohľadávka oprávneného je oddĺžením povinného nedotknutá a preto exekučné konanie oprávneného môže naďalej pokračovať. Voči pohľadávke oprávneného nenastali žiadne účinky oddĺženia povinného ani nenastala situácia zániku vymáhateľnosti jeho pohľadávky po vyhlásení osobného konkurzu povinného počas exekučného konania.“.

5. Súd sťažnosť oprávneného zaslal na vedomie povinnému, zásielku povinný neprevzal v odbernej lehote dňa 23. 11. 2020.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 250 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

9. Podľa § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“), oddĺžením sú nedotknuté tieto pohľadávky: pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

10. Po preskúmaní sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka dospel súd k záveru, že bola podaná včas, ale je v celom rozsahu nedôvodná. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré považuje dôvody vedúce k zamietnutiu námietok oprávneného voči upovedomeniu súdneho exekútora o zastavení exekúcie za správne, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia.

11. Zástupca oprávneného v predkladanej sťažnosti značne rozsiahlou argumentáciou a priori poukazuje na nesprávne právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka vo vzťahu k povahe pohľadávky, ktorá je vymáhaná v tomto exekučnom konaní, nakoľko má za to, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní v kontexte postavenia povinného 2) je pohľadávkou nedotknutou účinkami v jeho prospech vedeného oddľžovacieho konania. Ďalej upriamuje pozornosť na to, že otázka povahy pohľadávky je prvotne vždy riešená orgánom, ktorý rozhodnutie vydal a teda zdôrazňuje vecnú správnosť posúdenia charakteru tejto pohľadávky priamo v konaní v ktorom bol exekučný titul vydaný. K uvedenému uvádza súd nasledovné stanovisko. Exekučné konanie bolo začaté na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní rozhodcom Ing. Milošom Valachom, ad hoc rozhodcom, ktorý exekučný titul vydal dňa 26. 11. 2018 pod sp. zn. RD/162/2018 a ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 11. 12. 2018. Na základe daného exekučného titulu boli povinný 1) a povinný 2) zaviazaní na úhradu istiny vo výške 23 000 Eur a príslušenstva tejto pohľadávky. Pre účely zistenia hmotnoprávneho základu vymáhanej pohľadávky, teda vychádzajúc z odôvodnenia exekučného titulu, je nepochybné, že dňa 08. 12. 2017 uzavrel oprávnený s povinným 1) Zmluvu o pôžičke (ďalej len „Zmluva“) v zmysle ust. § 657 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa čl. III uvedenej Zmluvy sa povinný 2) zaviazal v súlade s ust. § 546 OZ ako ručiteľ uspokojiť dlh voči veriteľovi (oprávnenému) v prípade, ak ho neuspokojí dlžník (povinný 1)).

12. Nevyhnutným predpokladom pre výkon exekúcie je činnosť exekučného súdu pozostávajúca zo skúmania zákonných podmienok, ktorých splnenie je neodmysliteľnou zložkou potrebnou pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Pre ilustráciu, medzi uvedené podmienky sa zaraďuje skúmanie právomoci orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, či je predmetné rozhodnutie vykonateľné ako po formálnej, tak aj a materiálnej stránke, či disponujú účastníci konania vecnou legitimáciou, a podobne. Predmetné podmienky konania však exekučný súd (prípadne súdny exekútor) zohľadňuje aj v prípade neskôr vzniknutých okolností, medzi ktoré sa zaraďuje aj vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu - povinného. V danom prípade mal súd za preukázané, že po začatí exekúcie bol na majetok povinného 2) uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 05. 05. 2020 pod sp. zn. 28OdK/113/2020 vyhlásený konkurz, uznesenie bolo v Obchodnom vestníku pod č. 90/2020 zverejnené dňa 13. 05. 2020. Na základe uvedeného je

zrejme, že exekučný súd nekoná ako orgán, ktorý by skúmal vecnú správnosť exekučného titulu, t. j. neosvojuje si postavenie odvolacieho orgánu, ale plní si funkciu orgánu ktorý „dohliada“ na výkon exekúcie, hoci zastavenie exekúcie v prípade vyhlásenia konkurzu počas samotnej exekúcie je v rukách povereného súdneho exekútora, pričom následná ingerencia exekučného súdu prichádza do úvahy len pri rozhodovaní o námietkach proti upovedomeniu o zastavení exekúcie, ktoré vydal poverený súdny exekútor. Pre posilnenie tejto argumentácie súd zdôrazňuje svoje postavenie vo vykonávacom konaní, v ktorom je povinný vždy skúmať okolnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Preskúmaním odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, a to predovšetkým stanoviska rozhodcu: „Žalovaný 2. priamo v zmluve o pôžičke pristúpil ako ručiteľ za žalovaného 1. Žalovaný 2. je jediný spoločník a konateľ spoločnosti KROVBER s.r.o. (povinný 1)), t. j. žalovaného 1. Nie je pochybnosť o tom, že žalovaný 2. ako ručiteľ pristúpil nie len ako fyzická osoba, ale aj ako konateľ spoločnosti žalovaného 1. Z tohto dôvodu rozhodcovský súd na záväzok žalovaného 2. aplikuje aj ust. § 135 ods. 5 Obchodného zákonníka, nakoľko nastala situácia, kedy si veriteľ - žalobca nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka - žalovaného 1“ a tiež aj preskúmaním záväzkového vzťahu uzavretého medzi oprávneným a povinným 1) a povinným 2), t. j. Zmluvy o pôžičke zo dňa 08. 12. 2017 dospel súd k záveru, že hmotnoprávnym základom vzniku nároku oprávneného domáhať sa uspokojenia svojho dlhu voči povinnému 2) je výlučne len uplatnenie zabezpečovacieho prostriedku, ktorým je ručenie a ku ktorému sa povinný 2) v Zmluve zaviazal vo forme ručiteľského vyhlásenia. Vykonaným dokazovaním súd nezistil žiadne dôvody na podklade ktorých by sa nárok oprávneného voči povinnému 2) mohol klasifikovať ako náhrada škody zo strany konateľa obchodnej spoločnosti voči spoločnosti samej. Práve naopak, z predloženej Zmluvy je evidentné postavenie povinného 2) vo forme ručiteľa založeného na ručiteľskom vyhlásení. Na dôvažok súd uvádza, že nie je možné na z dvoch skutkových základov odvodzovať jeden a ten istý nárok. Preto pokiaľ žalovaný 2) (povinný 2)) pristúpil k záväzku primárneho dlžníka ako ručiteľ, čo rozhodcovský rozsudok na viacerých miestach odôvodnenia potvrdzuje a čo vyplýva aj z oprávneným predloženej Zmluvy, potom na skutkový stav nedopadá rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 63/2019-59, na ktoré poukazuje v sťažnosti oprávnený. Skutkový stav posudzovaný Ústavným súdom (sp. zn. I. ÚS 63/2019-59) na ktorý poukazuje oprávnený, je značne odlišný, keď nárok pre oprávneného vyplýval výlučne (a iba) z § 135a Obchodného zákonníka, pričom v uvedenom prípade je nárok oprávneného voči povinnému 2) odvodzovaný len z ním poskytnutého ručiteľského vyhlásenia, ktoré je obsiahnuté v čl. III dotknutej Zmluvy. To že rozhodcovský rozsudok v jednej vete uvádza, že „na záväzok žalovaného 2. aplikuje aj ust. § 135 ods. 5 Obchodného zákonníka“, ešte neodôvodňuje záver, že nárok pre oprávneného vyplýva z ustanovenia § 135 ods. 5 Obchodného zákonníka, keď primárnym dôvodom zaviazania povinného 2) bola existencia ručiteľského záväzku (čo ostatne na viacerých miestach uvádza aj odôvodnenie rozhodcovského rozsudku).

14. Preskúmaním upovedomenia o zastavení exekúcie, sťažnosti oprávneného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, exekučného titulu a jednotlivých skutkových okolností, najmä Zmluvy o pôžičke zo dňa 08. 12. 2017, dospel súd k záveru, že zastavenie exekúcie voči povinnému 2) je dôvodné, nakoľko pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní vo vzťahu k povinnému 2) má hmotnoprávny základ vo forme ručiteľského záväzku, ktorý je možné subsumovať v prípade vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu - povinného 2) pod ustanovenie § 166a ZKR. Z uvedeného dôvodu sudca podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 202 ods. 1 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020 vydanému vyšším súdnym úradníkom zamietol, keď sa stotožnil so záverom, že pohľadávka vymáhaná v tomto exekučnom konaní voči povinnému 2) nevznikla z titulu náhrady škody voči konateľovi obchodnej spoločnosti podľa § 135a Obchodného zákonníka, ale z titulu ručenia, a preto ide o pohľadávku ktorá môže byť po vyhlásení konkurzu uspokojená iba v konkurze, nakoľko nejde o nedotknutú pohľadávku.

15. O trovách konania oprávneného o podanej sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 80Ek/229/2019 zo dňa 02. 09. 2020 rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o oprávneným podanej sťažnosti neúspešný oprávnený nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).